

Pozicija i opozicija bore se za vlast. Interesi hrvatske države nalaze se u drugom, možda trećem, planu. Pozicija ne želi prezentirati svoj gospodarski program, opozicija nam prezentira natuknice pa ako iste nisu prihvatljive, kakko oni kažu, hrvatskim građanima – mjenjat će ih. Sve u svemu hrvatski se građani, birači, smatraju glasačkom mašinom koji, kao ovce, mogu izabrati između „neviđenog“ i „obećavajućeg“. Jasno, oba su pristupa nedopustiva.

Stanje u hrvatskom gospodarstvu je, blago rečeno, zabrinjavajuće. Državnici bi bili zabrinuti; političarima treba „povjerenje“ (čitaj: glas) birača kako bi se domogli/očuvali vlast. Običan čovjek, kao što je to stoljećima na ovim prostorima, nije bitan.

Da se nalazimo u krizi, pa i u depresiji, kriza u krizi, moglo bi se oprostiti to i takvo ponašanje. Međutim, Hrvatska se nalazi u višedimenzionalnoj društvenoj depresiji u depresiji. Možda je veći problem stanje društvenog u odnosu na gospodarski sustav. Osobno mislim da jest. Političari nam pričaju (bajka mi se čini nedovoljno jasnom alegorijom) da će već sutra kad oni budu izabrani stvari krenuti u pravom smjeru. Priča je stara više od dva desetljeća i nitko ne snosi bilo kakvu odgovornost. Amnezija je karakteristika ovih prostora.

Građanska je dužnost da se suprostavimo tim i takvim pristupima u ovim teškim vremenima. Moramo svi, bez obzira na političke boje, jasno kazati gdje smo, što smo i kuda idemo. Pravo stanje stvari nikako da nam se priopći. Opozicija i pozicija o dijagnozi stanja šute. Ni one male stranke nisu rezolutnije, iako nisu nikada obnašale vlast ne žele govoriti o pravom stanju hrvatskog društva.

Dragi čitaocē, kako bih jasno progovorio i upoznao Vas sa pravim stanjem hrvatskog gospodarstva navodim:

- Društveni proizvod nam je tek nešto veći od ostvarenog u 1990. Godinji,
- Inozemni duga je na razini društvenog proizvoda što znači da nam je potrebna stopa rasta najmanje na razini kamatne stope na inozemni dug (nije manja od 6%),

- Prodali smo obiteljsko srebro,
- Predstoji prodaja prirodnih bogatstava i infrastrukturni objekti,
- Broj penzionera raste, a broj zaposelnih se smanjuje (upitne su mirovine),
- Raprodali smo financijski sustav pa umjesto subjektiviteta postajemo objektom interesa kapital odnosa,
- Država nam je glomazna, s jedne strane, i, neučinkovita, s druge strane,
- Mladi nemaju budućnost, pa priča o demografskoj politici tek je priča bez sadržaja,
- Nacionalno gospodarstvo svakim danom slabi što se vidi po rastu nelikvidnosti koja u Hrvatskoj Inije monetarni već realni fenomen,
- Stabilnost tečaja kune ovisi o vjerovnicima, a šuma mogućih valutnih klauzula dodatno povećava rizike koji, s obzirom na realno stanje gospodarstva, eksponencijalno rastu,
- Obrazovni i znanstveni sustav je zanemaren do razine impotentnosti,
-

Izneseni su samo neki od problema. Upravo spremam Radionicu u kojoj ću preciznije iznijeti svoje stavove glede mogućeg izlaska iz krize. No i ovo je dostatno kako bi se zaključilo da predstojeći izbori ne idu u dobrom pravcu. Gospodo političari postanite državnici i vodite ovaj

Izbori

Autor Guste Santini

Četvrtak, 15 Rujan 2011 16:13

obespravljeni narod u pravom pravcu. Kriterij je jasan: razvoj nacionalnog gospodarstva i pravedna raspodjela troška izlaska iz krize.